

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 481 /DPSG
DATA 21.03.2015

Biro
Bp 689 02.04.2015

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Art. 574 al Legii nr. 135 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură penală*, inițiată de domnul senator independent Todirașcu Valeriu (**Bp. 689/2014**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *art. 574 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se instituirea în sarcina organelor în drept a prelua și valorifica bunurile și sumele de bani sau, după caz, distrugere lucrurile confiscate a obligației de a raporta, trimestrial, instanței de executare, stadiul demersurilor, până la finalizarea completă a acestora, conform hotărârii instanței de judecată, precum și eventualele piedici întâmpinate în cursul procesului de preluare, valorificare sau distrugere, după caz.

Totodată, se propune ca, în urma raportării, stadiul demersurilor să fie publicat trimestrial de către instanța de executare, prin afișare la sediul său și

pe site-ul propriu, urmând ca aceasta să sprijine, prin demersuri legale, inițiate din oficiu sau la cererea organelor responsabile, preluarea, valorificarea sau distrugerea lucrurilor confiscate, până la finalizarea completă a procedurii, conform hotărârii instanței de judecată.

II. Observații

1. Din *Expunerea de motive* care însoțește propunerea legislativă rezultă că inițiatorul acestuia își propune, în esență, responsabilizarea organelor de executare, în speță ANAF, urmărirea de către instanțele de executare a procesului de confiscare a bunurilor și a sumelor de bani stabilite de instanțele de judecată în hotărârile lor definitive, precum și informarea cetățenilor cu privire la înfăptuirea până la capăt a actului de justiție.

Din punct de vedere al modului în care este conceput Codul de procedură penală, articolele cuprinse în *Capitolul II – Punerea în executare a hotărârilor*, din *Titlul V – Executarea hotărârilor penale* al Părții speciale, reglementează exclusiv din perspectiva organelor judiciare aspecte specifice procesului penal aflat în această fază, extrem de importantă, de altfel, a punerii în executare.

Detalierea modalității de punere în executare, de către organele administrative ale statului, a diverselor dispoziții cuprinse în hotărârile judecătorești definitive se regăsește în alte acte normative, și anume pentru pedepsele privative de libertate, în *Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal*, iar pentru pedepsele neprivative de libertate, în *Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal*.

În acest din urmă act normativ există, de altfel, o reglementare distinctă a executării măsurii de siguranță a confiscării speciale și a confiscării extinse. Astfel, potrivit art. 79 – *Executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale și a confiscării extinse*:

“(1) *Măsura de siguranță a confiscării speciale sau a confiscării extinse se execută după cum urmează:*

a) *lucrurile confiscate se predau organelor în drept a le prelua sau valorifica potrivit legii;*

b) *dacă lucrurile confiscate se află în păstrarea organelor de poliție sau a altor instituții, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii organului la care se află. După primirea copiei de pe*

dispozitiv, lucrurile confiscate se predau în termen de 30 de zile organelor în drept a le prelua sau valorifica potrivit dispozițiilor legii. La cererea organelor care se ocupă de valorificare, bunurile pot rămâne în custodia poliției până la valorificare;

c) când confiscarea privește sume de bani ce nu au fost consemnate la unități bancare, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii organelor fiscale, în vederea executării confiscării potrivit dispozițiilor privind creanțele bugetare;

d) când s-a dispus distrugerea lucrurilor confiscate, dacă prin lege nu se prevede altfel, aceasta se face în prezența unei comisii formate din judecătorul delegat cu executarea al instanței de executare, un reprezentant al parchetului de pe lângă aceeași instanță, un reprezentant al inspectoratului județean de poliție, gestionarul camerei de corpuri delictive în gestiunea căruia se aflau bunurile supuse distrugerii și, dacă este cazul, reprezentanți ai altor autorități cu competențe în domeniu desemnați de judecătorul delegat. Comisia întocmește un proces-verbal, care se trimite, în copie, spre a fi depus la dosarele privind cauzele în care s-a dispus confiscarea respectivelor bunuri. În cazul în care distrugerea nu are loc în circumscripția instanței de executare, din comisie face parte judecătorul delegat cu executarea de la instanța corespunzătoare în grad în circumscripția căreia are loc distrugerea. Un exemplar al procesului-verbal se trimite instanței de executare.

(2) Cheltuielile de păstrare, întreținere și valorificare a bunurilor confiscate se acoperă din prețul obținut. Dacă nu este posibilă acoperirea integrală a acestor cheltuieli din prețul obținut, diferența rămâne în sarcina statului.

(3) Cheltuielile de distrugere a bunurilor confiscate rămân în sarcina statului.”

În îndeplinirea aceluiași obiective, Ministerul Justiției lucrează în prezent la dezvoltarea unei soluții pentru o mai bună valorificare a bunurilor confiscate și corelativ, obținerea unor sume mai mari la bugetul de stat, însă nu prin grevarea cu noi sarcini a instanțelor de judecată, deoarece este unanim recunoscut la nivel european, inclusiv prin Recomandări ale Consiliului Europei¹, că instanțele de judecată trebuie degrevate de sarcinile exclusiv administrative.

¹ Cu titlu de exemplu: Recomandarea (86) 12 privind măsurile de prevenire și reducere a supraîncărcării instanțelor de judecată, Recomandarea Rec (2003) 17 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la punerea în executare; Recomandarea CM/Rec (2010) 12 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la judecători: independență, eficiență și responsabilități

Astfel, la Ministerul Justiției se află în curs de elaborare un proiect de act normativ privind crearea unei structuri administrative, de management a bunurilor sechestrate/confiscate, ca instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiției. Acest demers a fost aprobat de Guvernul României prin Memorandum, în ședința din 28 ianuarie 2015.

Noua structură va unifica activitatea de administrare a bunurilor sechestrate, în acest moment această activitate fiind în administrarea mai multor instituții, ceea ce creează dificultăți în gestionarea și, ulterior, valorificarea acestora, știut fiind faptul că, în prezent, bunurile se depreciază pe durata procedurilor judiciare, pierzându-și din valoare, iar crearea unui singur responsabil pentru gestionarea lor va crea condițiile unei eficiențe sporite și unei creșteri semnificative a sumelor încasate de stat.

Apreciem, de asemenea, că măsura de înființare a acestei structuri va permite, totodată, și transpunerea unor aspecte din *Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană*, respectiv a articolului 10, intitulat „*Gestionarea bunurilor înghețate și confiscate*”, care prevede obligația statelor membre UE de a lua măsurile necesare pentru a asigura gestionarea adecvată a bunurilor înghețate în vederea unei posibile confiscări ulterioare.

Așa cum se arată în directivă, astfel de măsuri se pot referi inclusiv la posibilitatea de a înființa sau desemna o autoritate responsabilă cu administrarea bunurilor sechestrate, care pot avea posibilitatea de a vinde sau transfera bunurile sechestrate, dacă acest lucru este necesar.

În concluzie, recunoscând pe deplin necesitatea inițiativelor, inclusiv legislative, în sensul eficientizării activității de punere în executare a dispozițiilor judecătorești de confiscare și de confiscare extinsă, considerăm însă că acestea nu pot fi realizate prin modificarea art. 574 din Codul de procedură penală și grevarea instanțelor de judecată cu noi sarcini, ci prin constituirea unei structuri administrative distincte, de management al bunurilor sechestrate sau confiscate, soluție la care Ministerul Justiției s-a angajat deja în cadrul unui demers aprobat de Guvernul României, prin Memorandum.

2. Semnalăm faptul că amendarea art. 574 din *Legea nr. 135/2010*, în forma propusă de inițiator, nu ar avea aplicabilitate la această dată pentru că, în prezent, la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, nu există un sistem informatic care să permită gestionarea și centralizarea acestor

măsuri dispuse potrivit legii, în scopul punerii în executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în materie penală.

Având în vedere cele de mai sus, precum și obligativitatea ce rezultă din inițiativa legislativă de a raporta trimestrial instanței de executare stadiul implementării dispozițiilor deciziilor penale, aceasta nu s-ar realiza decât manual de către personalul din cadrul organelor fiscale teritoriale, ceea ce ar implica o utilizare necorespunzătoare a timpului afectat desfășurării activității necesar creșterii colectării sumelor stabilite prin aceste hotărâri judecătorești.

Menționăm existența Proiectului de modernizare a administrației fiscale, realizat în colaborare cu Banca Mondială, proiect având perioada de implementare de 5 ani (2013 – 2018).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere observațiile prezentate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.

Cu stimă,

Victor - Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului